

Magdalena Flacha
GISPartner sp. z o.o.

**„Standaryzacja danych planu zagospodarowania przestrzennego gminy,
studium uwarunkowań i planu zagospodarowania
przestrzennego województwa”**

Ramy systemu zagospodarowania przestrzennego w Polsce wyznacza ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz.717 z późn. zm.), określając jednocześnie kompetencje organów administracji publicznej różnych szczebli w zakresie prowadzenia polityki przestrzennej oraz stanowienia prawa miejscowego.

Kierunki polityki przestrzennej na poziomie krajowym wyznacza koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju, na poziomie wojewódzkim plan zagospodarowania przestrzennego województwa, a na poziomie gminnym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Najważniejszym narzędziem realizującym założenia polityki przestrzennej, zawarte w w/w dokumentach jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowiący akt prawa miejscowego na szczeblu gminnym.

Dokumenty planistyczne, w szczególności poziomu gminnego, są podstawowym źródłem informacji o terenie, jego przeznaczeniu i możliwościach zagospodarowania, a tym samym stanowią fundament rozwoju społeczno-gospodarczego poszczególnych jednostek administracyjnych (gmin). Sporządzane różnymi technikami, mimo ustawowych regulacji, nie stanowią spójnej, zrozumiałej dla wszystkich użytkowników, informacji o przeznaczeniu i sposobach zagospodarowania terenu. Harmonizacja danych planistycznych jest podstawą efektywnego zarządzania informacją o terenie oraz punktem wyjścia dla stworzenia kompleksowego systemu informacji przestrzennej.